Rozhovor s Dr. Hamerem o Germánské Nové medicíně, 1992

written by Vladimír Bartoš | 10. 2. 2023

Následující text byl přeložen z magnetofonové nahrávky, kterou v němčině pořídilo nakladatelství “Amici di Dirk” Verlag, Koln, Německo v roce 1992.

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

Má sloužit jako úvod k “NOVÉ MEDICÍNĚ” Dr. Ryke Geerda Hamera a jeho knihám “RAKOVINA, NEMOC PSYCHIKY” a “ODKAZ NOVÉ MEDICÍNY, 1. díl, Ontogenetický systém nádorů včetně rakoviny, leukémie, psychózy a epilepsie”.

Tyto informace vás seznámí s tematikou těchto knih

Je také nutná pro pochopení magnetofonového záznamu, na kterém se hovoří o konkrétních onemocněních; například o různých druzích rakoviny a rakovině podobných onemocněních.

Otázka č. 1 – Doktore Hamere, co vás vedlo k výzkumu rakoviny a vytváření souvislostí mezi psychikou a nemocí?

Tím jsem se skutečně začal zabývat až v roce 1978. Byl jsem doktorem interního lékařství a patnáct let jsem pracoval na univerzitních klinikách, z toho pět let jako profesor. Do roku 1978 jsem měl také několik let vlastní soukromou praxi. Pak se stala strašná věc: zatímco spal na lodi, byl můj syn Dirk bezdůvodně zastřelen šílencem, italským princem. Byl to pro mě strašný šok, náhlý a nečekaný a já jsem byl bezmocný, abych zareagoval.

Každodenní události nebo konflikty nás obvykle nezastihnou tak “nepřipravené”. Běžné konflikty, s nimiž se v životě setkáváme, máme většinou možnost předvídat, ale konflikty, na které se nemůžeme připravit a které tuto bezmoc a neschopnost reagovat způsobují, vytvářejí v podstatě tzv. panický šok. Těmto konfliktům říkáme biologické konflikty.

V roce 1978 se u mě v důsledku takového biologického konfliktu, tzv. konfliktu ztráty, objevila rakovina varlat. Protože jsem nikdy nebyl vážně nemocný, zajímalo mě, zda můj stav nějak souvisí se smrtí mého syna. O tři roky později jsem měl jako přednosta interní kliniky gynekologicko-onkologické kliniky na mnichovské univerzitě možnost studovat pacientky s rakovinou a porovnávat své poznatky, abych zjistil, zda jejich mechanismus byl stejný jako můj; zda i ony prožily tak strašný šok.

Zjistil jsem, že všechny bez výjimky prožily stejný typ biologického konfliktu jako já. Dokázali si vybavit šok, následnou nespavost, úbytek váhy, studené ruce a počátek růstu nádoru. V té době se můj pohled na věc velmi lišil od všech dosavadních lékařských koncepcí a když jsem tyto objevy představil svým kolegům, dali mi ultimátum: buď své poznatky popřu, nebo

okamžitě opustím kliniku.

Otázka 2 – Zní to jako středověk! Jak jste na to reagoval?

Nemohl jsem popřít to, co jsem považoval za pravdu, takže jsem samozřejmě odešel. Toto nespravedlivé propuštění mi způsobilo další biologický konflikt; ztratil jsem sebevědomí. Živě si vzpomínám na svou frustraci a zklamání z toho, že jsem byl z kliniky vyhozen za to, že jsem předložil dobře prozkoumané, nezpochybnitelné a nové vědecké poznatky. Něco takového jsem nepovažoval za možné. Bylo to pro mě velmi traumatizující a měl jsem potíže s vyšetřením posledních dvou set pacientů. Studium jsem však dokončil a poslední den se zrodilo IRC – IRON RULE OF CANCER (Železné pravidlo rakoviny).

Otázka 3 – Možná byste mohl jednoduše vysvětlit, jaká jsou základní kritéria IRC?

IRC je biologický zákon. Má tři kritéria. Prvním z nich je, že každé rakovinné nebo rakovině ekvivalentní onemocnění vzniká s DHS. Jedná se o velmi závažný, vysoce akutní, dramatický a izolující konfliktní šok, který se projevuje současně na třech úrovních:

a) v psychice

b) v mozku

c) na orgánu

DHS je SYNDROM DIRKA HAMERA. Nazval jsem ho tak proto, že šok ze smrti mého syna mi způsobil rakovinu varlat. Tento DHS se od té doby stal stěžejním bodem Germánské Nové Medicíny.

V každém jednotlivém případě nemoci musíme svědomitě najít DHS se všemi jeho proměnnými. Musíme se zamyslet nad konkrétní událostí, abychom pochopili, proč někoho postihl tento problém biologického konfliktu; důvod, proč to bylo tak traumatizující; proč nebylo s kým diskutovat a proč to byl problém.

Dobrý lékař se musí umět přenést do duše kojence, embrya, starého člověka, mladé dívky nebo dokonce zvířete. Musí se transponovat do skutečného času DHS. Jen tak bude schopen odhalit biologický konflikt a odlišit ho od stovek jiných problémů.

Otázka 4 – IRC má ještě dvě další kritéria?

Ano. Druhé spočívá v tom, že v době DHS je to obsah konfliktu, který určuje a) HH (Hamerovo ohnisko), což je konkrétní umístění v mozku, a b) umístění rakoviny nebo jejího ekvivalentu v tělesných orgánech. Každý konflikt má zcela specifický obsah, který se definuje přesně ve stejném okamžiku jako DHS. Produkt/výsledek obsahu konfliktu je “asociativní”, což znamená, že se děje nevědomě a proto obejde naše vědomé chápání. Příkladem typického “vodního” nebo “tekutinového” konfliktu je například řidič, který je účastníkem nehody a jehož nákladní auto přijde o veškerý olej, nebo mlékař, jehož nákladní auto přijde o veškeré mléko. Spojení šoku z nehody s kapalinou

způsobuje biologický “konflikt vody nebo tekutin”, který se registruje jako specifické onemocnění – rakovina ledvin.

Otázka 5 – Znamená to tedy, že každý obsah konfliktu nebo událost souvisí s přesně definovaným druhem rakoviny a registruje se ve specifické oblasti mozku?

Ano, velmi specifické relé v mozku. V případě rakoviny ledvin způsobené událostí související s vodou nebo tekutinou dochází v okamžiku DHS ke zkratu na předem určeném místě v mozku, což způsobuje problém v pravé nebo levé ledvině, podle toho, o jaký případ se jedná.

Tento zkrat, který se projeví jako léze na mozku, lze vyfotografovat pomocí počítačové tomografie (CT) a vypadá jako soustředné kruhy na terči nebo jako obrázek vodní hladiny, do které spadl kámen. Radiologové tyto prstence mylně považují za závadu na zařízení. Toto relé v mozku se nazývá HH. Tento název mimochodem pochází od mých oponentů, kteří tyto oblasti posměšně nazývali “Hamersche Herd” – Hamerova komická místa.

(ZDE oficiální dokument společnosti Siemens potvrzující, že konfigurace prstenců na CT mozku nejsou artefakty, pozn. překl.)

Otázka 6 – A jaké je třetí kritérium IRC?

Třetím kritériem je, že průběh konfliktu odpovídá specifickému průběhu HH v mozku a zcela specifickému průběhu rakoviny nebo rakovině ekvivalentního onemocnění v orgánu.

Jinými slovy, tento biologický konflikt zasahuje na třech úrovních současně: psychiku, mozek a orgán. Nyní je zřejmé a prokázané, že průběh konfliktu je synchronizován na všech třech úrovních.

Jde o to, že se jedná o předem daný systém v tom nejsilnějším vědeckém smyslu, protože pokud znáte přesnou polohu kterékoli z úrovní, lze najít a odemknout zbylé dvě. To znamená, že máme organismus, o kterém můžeme uvažovat ve třech úrovních, ale ve skutečnosti je to jeden celek.

Tuto myšlenku ilustruje následující příběh: Po mé přednášce, kterou jsem měl v květnu 1991 ve Vídni, mi jeden lékař předal počítačový tomogram mozku pacienta a požádal mě, abych mu prozradil, v jakém organickém stavu se nachází a do jakého konfliktu patří. Bylo přítomno dvacet kolegů, včetně několika radiologů a CT specialistů. Ze tří úrovní jsem měl před sebou pouze úroveň mozku. Z těchto CT mozku jsem byl schopen diagnostikovat čerstvý krvácející karcinom močového měchýře ve fázi hojení, starý karcinom prostaty, cukrovku, starý karcinom plic a senzorické ochrnutí určité oblasti v těle a samozřejmě odpovídající konflikty. Lékař vstal a pogratuloval mi. “Pět diagnóz a pět zásahů. To je přesně to, co pacient má, a dokonce jste dokázal rozlišit, co má teď a co měl předtím. Fantastické!” Jeden z radiologů mi řekl: ” Jsem přesvědčen o vaší metodě. Jak jste mohl uhodnout čerstvý krvácející karcinom močového měchýře? Na CT snímku jsem nic nenašel, ale teď, když jste nám ukázal to relé, se mohu řídit nálezem.”

Otázka 7 – Možná bychom si mohli na chvíli promluvit o psychické rovině. Jak

bych poznal, že jsem prodělal šok, z něhož by mohla vzniknout rakovina? Jak bych to poznal?

Existují velmi specifické znaky, které jasně odlišují běžné konflikty a problémy v našem každodenním životě. Od prvního okamžiku DHS byste pociťovali nepřetržité napětí sympatického nervového systému. Mezi příznaky by patřily studené ruce a/nebo nohy, ztráta chuti k jídlu, úbytek hmotnosti, nespavost a zabývání se obsahem konfliktu dnem i nocí. Tato situace se změní až po vyřešení konfliktu. Na rozdíl od běžných každodenních problémů vidíme, že pacient upadá do fáze trvalého stresu, který způsobí specifické příznaky a rostoucí rakovinu. HH (Hamerovo ohnisko) v mozku, které je okamžitě viditelné, ukazuje, že psychika pacienta má velmi přesně definované symptomy, které nelze přehlédnout.

Otázka 8 – Co se tedy stane, když se takový biologický konflikt vyřeší?

Když je biologický konflikt vyřešen, můžeme vidět velmi jasné symptomy a to na úrovni psychiky, mozku i orgánu. Na psychické a vegetativní úrovni vidíme, že se pacient již nezdržuje obsahem konfliktu. Ruce jsou najednou opět teplé, zlepšuje se chuť k jídlu, normalizuje se hmotnost a pacient lépe spí. Může se také objevit únava a slabost a potřeba odpočinku. To v žádném případě není začátek konce, ale je to velmi pozitivní znamení. Tato fáze hojení trvá různě dlouho v závislosti na délce trvání předchozího konfliktu. Na vrcholu fáze hojení, kdy tělo zadržuje velké množství vody, pozorujeme epileptickou nebo epileptoidní krizi, která se u každého onemocnění projevuje jiným příznakem.

Po epilepticko-epileptoidní krizi tělo vyloučí vodu z edému (infiltrace tkání vodou) a pomalu se vrací do normálu a pacient cítí, že se mu vrací síla. Na úrovni mozku vidíme paralelní vývoj – tam, kde HH v konfliktně aktivní fázi vykazoval konfiguraci terčového prstence, ve fázi hojení vykazuje edém. Na CT snímku vidíme, jak prstence HH tmavnou a rozmazávají se, protože celé relé v tomto okamžiku otéká. Tato epileptická nebo epileptoidní krize, vyvolaná mozkem, označuje vrchol edému, respektive bod obratu k normálu. V druhé polovině fáze hojení vyplní HH neškodná pojivová tkáň mozku, glie, aby jej opravila. Tato skutečně neškodná pojivová tkáň, kterou můžeme na CT snímku zbarvit bíle pomocí jodové kontrastní látky, byla dříve mylně považována za mozkový nádor a operována. Vzhledem k tomu, že samotné mozkové buňky se po narození NEMOHOU množit, nemohou existovat SKUTEČNÉ mozkové nádory.

Na orgánové úrovni vidíme, že se růst rakoviny zastavuje. To znamená, že biologický konflikt byl vyřešen – říkáme tomu “konfliktolýza”. To je velmi důležitý vjem, který určuje další postup terapie. Na orgánové úrovni vidíme velmi zřetelné zlepšení léčby, o kterém budeme hovořit později. Dokonce i epileptická krize se objevuje na odpovídajících dvou úrovních, stejně jako na orgánové úrovni (psychika, mozek a orgán).

Otázka 9 – Můžete popsat takovou epileptickou krizi?

Epileptická krize je něco, co matka příroda vymyslela před miliardou let. Probíhá na všech třech úrovních současně. Dochází k ní na vrcholu fáze hojení a jejím účelem je opětovná normalizace. To, co obvykle nazýváme epileptickým záchvatem se svalovými křečemi, je pouze jednou z forem epileptické krize a

to po vyřešení motorického konfliktu.

Epileptoidní krize se vyskytují u každého onemocnění, ale u každého s určitými odchylkami. Matka příroda vytvořila pro tuto smysluplnou událost poměrně složitý trik. Uprostřed fáze hojení dochází u pacienta k recidivě fyziologického konfliktu, což znamená, že pacient prožívá svůj konflikt po krátkou dobu (stresová fáze) znovu, včetně studených rukou, centralizovaného studeného potu a všech příznaků aktivní fáze konfliktu. To se děje proto, aby se otok mozku potlačil a tekutina z něj vyloučila a pacient se mohl vrátit do normálního stavu.

Po epileptické krizi se pacient zahřeje a poté prožije první malou močovou fázi. Od této epileptické krize je pacient na cestě k normálu. Jinými slovy, pokud se pacient dokáže dostat přes tuto krizi, je další komplikovaná nebo závažná krize nepravděpodobná. Druhá močová fáze nastává na konci fáze hojení, kdy tělo vyloučí masu moči, která je zbytkem edému. Nebezpečný bod leží těsně před koncem epilepticko-epileptoidní krize, kdy se ukáže, zda epileptická krize byla dostatečná na to, aby usměrnila regulátor nebo relé (v mozku). Nejznámější epileptickou krizí je srdeční infarkt. Epileptoidní krizí je plicní embolie, hepatitická krize nebo pneumonická krize.

Aby se tělu pomohlo provést potřebné změny, zejména při dlouhotrvajících konfliktech, je někdy nutná silná injekce kortizonu. Ve velmi obtížných případech může být kortizon podán dříve.

Otázka 10 – Mohl byste popsat některé typické konflikty a vysvětlit, proč je nazýváte “biologickými konflikty”?

Důvod, proč je nazýváme biologickými konflikty, je ten, že je třeba pochopit historický vývoj a najít analogii, protože konflikty probíhají analogicky u lidí i zvířat. Biologické konflikty nemají nic společného s našimi intelektuálními nebo psychologickými konflikty či problémy. Mají zásadně odlišnou kvalitu. Svou povahou jsou to kvaziimplantované potíže-události v archaickém programu chování našeho mozku. Myslíte si, že myslíte. Ve skutečnosti konflikt asociativně zasáhl již zlomek vteřiny předtím, než jste vůbec začali myslet. Například když vlk uloví mladé jehně, matka jehněte prožije konflikt matka/dítě stejně jako lidská matka. Dostane rakovinu prsu na stejné straně, jako by lidská matka dostala rakovinu prsu. Strana závisí na tom, zda je člověk levák nebo pravák, nebo v případě zvířete levonohý či pravonohý.

HH pro konflikt “teritora hnízda” matky a dítěte bude na stejném místě v mozku matky jako relé pro “vztah” matky a dítěte. HH pro konflikt dítě/matka, zejména pro konflikt kojení-chování, bude také na stejném místě v mozku dítěte jako relé pro vztah dítě-matka. Všechny naše biologické konflikty lze kategorizovat podle tohoto historického vývoje. Když bylo v průběhu naší historické evoluce naprogramováno zvláštní chování, patřily k sobě nejen orgány a oblasti mozku, ale dokonce i konflikty se staly příbuznými.

Všechny tyto problémové události související s psychikou leží v našem mozku historicky a organicky velmi blízko sebe. Dokonce mají stejnou histologickou (organické tkáně) buněčnou formaci. Takový úžasný řád v přírodě můžeme vidět,

jakmile se naučíme dívat na náš organismus z hlediska jeho historického vývoje.

Otázka 11 – Mohl byste uvést několik příkladů z každodenního života?

Předpokládejme, že matka stojí na chodníku, drží své dítě za ruku a povídá si se sousedkou. Dítě se vytrhne a vyběhne na ulici. Ozve se skřípění brzd, když dítě srazí auto. Matka není nijak varována a je zcela zaskočena. Z šoku ztuhne. Dítě je převezeno do nemocnice a několik dní je v kritickém stavu. Matka má ledové ruce, nemůže spát ani jíst a zažívá neustálý stres, ze kterého jí začne růst uzlík v levém prsu, pokud je pravák. Trpí typickým konfliktem matka/dítě, přičemž v pravém mozečku se vytvoří terčovitý útvar. Od chvíle, kdy se dítě vrátí domů a lékař řekne: “Měli jsme štěstí, dítě je zase v pořádku.” Matce se zahřejí ruce a začne fáze hojení; lépe se vyspí a získá chuť k jídlu. To je typický konflikt se stejnými důsledky u lidí i zvířat.

Jiný příklad: Žena přistihne svého manžela v posteli se svojí nejlepší přítelkyní. Utrpí sexuálně-frustrační konflikt. Řečeno biologickým jazykem, konfliktem je pohlavní styk, u pravoruké ženy to způsobí karcinom v děloze. Ne každý by nutně musel ve stejné situaci prožít zmíněný konflikt. Pokud by například žena svého manžela nemilovala a uvažovala o rozvodu, nepociťovala by tento šok jako sexuální konflikt, ale spíše jako lidský konflikt kvůli nedostatku pospolitosti v rodině. Pak by se jednalo o partnerský konflikt, který by v případě, že by žena byla pravoruká, způsobil rakovinu pravého prsu. To, co se jeví jako stejná událost, bude mít pro každého jedince jiný psychologický význam.

Rozhodující není to, co se stalo, ale jak pacient prožíval tento zážitek v psychickém okamžiku DHS. Stejná událost může být také konfliktem strach-revolta, který vyvolá hypoglykémii (abnormálně nízkou hladinu cukru v krvi), pokud žena přistihla svého manžela ve velmi ošklivé situaci, třeba s prostitutkou. Nebo by mohla vyvolat pocit vlastní bezcennosti se sexuálním konfliktem nebo bez něj, pokud by žena přistihla svého manžela s dívkou o dvacet let mladší než ona. Její pocit pak může být “nemohu jí konkurovat” nebo “nemohu mu nabídnout to, co ona”. V takovém případě by byla zasažena kostra, stydká kost pánve, kde by bylo možné vidět osteolýzu (nedostatek vápníku) jako známku pocitu sexuální nehodnoty.

To vše musíte vědět, abyste zjistili, co si pacient myslel v době DHS, protože právě v tomto okamžiku je položena cesta, po které bude průběh nemoci pokračovat. Tato cesta vykresluje velmi významný obraz, protože všechny případné nezdary a zůstavající problémy budou podmíněny touto jedinou událostí. Můžeme zde dokonce hovořit o alergii vyvolané konfliktem.

Otázka 12 – Doktore Hamere, lze již léčit pacienta na základě IRC?

V zásadě ano, ale IRC je pouze prvním zákonem biologického procesu Germánské Nové Medicíny. Celkem máme pět biologických procesů, které jsem empiricky zjistil, což znamená, že jsou nyní pozorovatelné až na 15 000 shromážděných a zdokumentovaných případech. Pokud člověk pracuje svědomitě, měl by zkoumat všech pět biologických procesů.

Otázka 13 – Postupujme podle pořadí. Jaký je druhý zákon biologického procesu, který jste objevil?

Druhým biologickým zákonem Germánské Nové Medicíny je skutečnost, že každá nemoc má dvě fáze.

Otázka 14 – Všechny nemoci? Nejen rakovina?

Ano, všechny nemoci mají dvě fáze – "studenou" a "horkou". V minulosti lékaři pozorovali asi 1000 nemocí, ale o těchto dvou fázích nevěděli. U 500 by se jednalo o "studené" nemoci, kdy se cévy stahují, což způsobuje bledost a úbytek hmotnosti. Dalších 500 by bylo "horkých" nemocí s horečkou, rozšířenými cévami, velkou únavou a dobrou chutí k jídlu. Všechny tyto nemoci, kterým se dalo vyhnout, byly považovány za samostatné nemoci. Dnes víme, že to bylo nesprávné. Podle našich současných znalostí má pouze 500 nemocí dvě fáze. První je vždy "studená" konfliktně aktivní fáze se stresem (sympatický nervový systém) a druhá, pokud se konflikt podaří vyřešit, je vždy "horká" fáze uzdravení-hojení. HH pro tyto dvě fáze samozřejmě leží na stejném místě v mozku, takže je můžete považovat za stejné HH. Ve fázi aktivního konfliktu se na CT zobrazí ostrý kruhový terč a ve fázi hojení se prstence rozpouštějí v edému.

Z tohoto příkladu vidíme, že tento biologický zákon je důležitý nejen pro rakovinu, ale pro celou medicínu. Dokonce i starý jelen, který byl vyhnán ze svého teritoria mladým jelenem, bude v trvalém stresu a vydrží biologický konflikt – konkrétně konflikt teritoriální, s HH nad pravým uchem v mozku. Jelen zaútočí na mladšího jelena a chce získat zpět své území. Nemůže jíst ani spát, hubne a nakonec dostane srdeční křeč nebo anginu pectoris. Organicky řečeno, má ulcerace, což znamená, že má malé abscesy ve věnčité tepně. Útočí na mladšího srnce, protože je to jediný způsob, jak dostat soupeře ze svého teritoria. Poté přejde do fáze dlouhodobého hojení (vagotonie). Vrátí se mu teplé končetiny, bude opět žrát a pak bude velmi unavený. Na vrcholu fáze hojení prožije infarkt srdce jako epileptoidní krizi. Pokud přežije, bude schopen udržet si své území. Ve světě zvířat je to stejné jako u lidí. Pro člověka může být jeho teritoriem jeho farma, vlastní podnik, rodina, pracoviště atd. My máme několik sdílených teritorií, dokonce i auto může být teritoriem.

U lidí se infarkt srdce projeví pouze tehdy, pokud konflikt trval alespoň tři nebo čtyři měsíce; pokud však konflikt trval déle než rok a začátek druhé fáze byl přehlédnut, je obvykle smrtelný. Velmi rychlý způsob diagnostiky představuje CT mozku. Někdo by se mohl ptát, proč medicína tento zákon dvou fází neobjevila už dávno, když je tak zřejmý. Odpověď je stejně snadná, jako byla dříve obtížná. Pokud se konflikt nevyřeší, nemoc zůstává v první fázi, což znamená, že jedinec zůstává v aktivní fázi konfliktu, postupně hubne a nakonec umírá na vyčerpání nebo kachexii. Zákon dvou fází u všech nemocí platí pouze tam, kde jedinec dokáže konflikt vyřešit. Nicméně tento zákon platí pro každou nemoc, respektive pro každý konflikt, protože v zásadě každý konflikt lze řešit různými způsoby.

Otázka 15 – Doktore Hamere, jaký je třetí biologický zákon, který jste objevil?

Je to ontogenetický systém nádorů a ekvivalentů rakoviny.

Otázka 16 – Co znamená odborný termín “ontogenetický”?

Ontogenetický znamená, že všechny nemoci v medicíně vycházejí z historického vývoje člověka.

Otázka 17 – Jak jste to objevil?

Ontogenetický systém nádorů a ekvivalentů rakoviny jsem objevil po pozorování asi 10 000 případů. Pracoval jsem naprosto empiricky, jak se na správného vědce sluší a patří. Všechny shromážděné případy a CT snímky mozku s jejich histologickými nálezy jsem zdokumentoval. Teprve když jsem je všechny dal dohromady a porovnal, zjistil jsem, že existuje nějaký systém. Bylo to dechberoucí, zejména proto, že jsme si nikdy nemysleli, že je to možné.

Bylo mnoho pacientů, u nichž kompaktní nádory rostly s buněčnou augmentací ve fázi aktivního konfliktu (neboli ve fázi sympatikotonie), ale u jiných něco vyrostlo ve fázi hojení (neboli ve fázi vagotonie) po vyřešení konfliktu (konfliktolýze). Prostě nemohlo jít o stejnou nemoc. Existovaly tedy dva druhy zvětšování buněk:

(i) jeden ve fázi aktivního konfliktu; a

(ii) druhý ve fázi hojení.

Nemoci, které mají v aktivní fázi úbytek buněk nebo smršťování buněk (díry, nekrózy nebo vředy, nazývané také abscesy) – mají ve fázi hojení buněčnou augmentaci. Porovnával jsem tyto různé nálezy a vždy jsem viděl systém. Nádory, které se vytvořily v konfliktní aktivní fázi buněčné augmentace, měly vždy svá relé společně v mozkovém kmeni a mozečku. Tyto dvě části mozku se společně nazývají “starý mozek””.

Všechna nádorová onemocnění, která se budují buněčnou augmentací v konfliktně aktivní fázi, mají tedy svá relé ve starém mozku, odkud dostávají své pokyny. A všechny takzvané nádory, které jsou ve skutečnosti jen typem hojivého symptomu vybudovaného prostřednictvím buněčné augmentace ve fázi hojení, mají svá relé ve velkém mozku (bílá hmota velkého mozku a mozková kůra).

Tato systematická souvislost byla objevena v roce 1987 a nazvána “ontogenetický systém nádorů a rakovinných ekvivalentů”. Díky železnému pravidlu rakoviny a zákonu, že u všech nemocí existují dvě fáze, byla stanovena vůbec první systematická klasifikace Germánské Nové Medicíny.

‘Ontogeneze’ znamená vznik a vývoj jednotlivé živé bytosti. “Ontogenetický” znamená vztahující se k vývoji jednotlivé bytosti. Ontogenetický systém nádorů tedy znamená, že ani umístění HH v mozku, ani druh nádoru či nekrózy, který se následně vyvine, se nedějí prostě náhodou, protože vše bylo logicky předurčeno v historickém vývoji člověka.

Víme, že v prvních týdnech embryonálního vývoje člověka vznikají tři primární buněčné vrstvy a všechny orgány se odvíjejí od těchto tří primárních buněčných (zárodečných) vrstev:

(i) vnitřní neboli endoderm

(ii) střední neboli mezoderm a

(iii) vnější neboli ektoderm.

Každou buňku a každý orgán v našem těle lze chápat ve vztahu k jedné z těchto zárodečných vrstev. Orgány, které se vyvíjejí z vnitřní zárodečné vrstvy, mají své relé nebo řídicí místo v mozkovém kmeni, nejstarší části mozku. V případě rakoviny vytvářejí buněčné zvětšení s kompaktními nádory typu adenoidních buněk.

Buňky, respektive orgány, které se vyvíjejí z vnější zárodečné vrstvy, mají své relé nebo řídící místo v mozkové kůře mozku, nejmladší části našeho mozku. V případě rakoviny všechny způsobují úbytek buněk v podobě abscesů nebo vředů nebo obětují funkci na organické úrovni, jako je cukrovka nebo paralýza.

Ve střední zárodečné vrstvě musíme rozlišovat mezi starší a mladší skupinou. Buňky, resp. orgány, které patří do starší skupiny střední zárodečné vrstvy, mají své relé v mozečku, což znamená, že stále patří do starého mozku, a proto vytvářejí kompaktní nádor typu adenoidních buněk v konfliktně aktivní fázi.

Buňky, resp. orgány, které patří do mladší skupiny střední zárodečné vrstvy, mají své řídící místo v bílé hmotě velkého mozku. Vytvářejí proto nekrózy nebo tkáňové otvory, resp. buněčné úbytky jako otvory v kostech, slezině, ledvinách nebo vaječnících, nazvané nekróza kostí, sleziny, ledvin nebo vaječníků, v konfliktně aktivní fázi. Z toho je vidět, že rakovina není nesmyslný vývoj divoce rostoucích buněk. Je to pochopitelný, a dokonce předvídatelný jev, který se přesně drží ontogenetického systému.

Otázka 18 – Ne všechny růsty jsou stejné. Možná byste mohli objasnit a vysvětlit rozdíly v růstech u konkrétních onemocnění?

Ano, to je přesně ten důvod, proč až dosud nebylo možné odhalit systém při vzniku rakoviny. Současná lékařská škola, kterou nyní nazývám “žákovskou medicínou”, má klasifikaci bez systémových souvislostí. Lidé říkají, že rakovina existuje, když buňky vytvářejí bující růst, ale jak nyní vidíme, buňky mohou vytvářet různý bující růst v různých fázích, jak ve fázi konfliktu, tak ve fázi hojení.

Například pacient má konflikt se zažíváním, jako by napůl spolkl velké sousto, ale nemůže ho strávit. Řekněme, že si koupil dům a najednou zjistil, že kupní smlouva není platná, že se nechal nachytat a o dům přišel. Z tohoto šoku by se u něj mohlo vyvinout buněčné zvětšení žaludku zvané adenokarcinom, což je květákovitý výrůstek v žaludku. Tento karcinom se vyskytuje v konfliktně aktivní fázi s HH na pravé straně mozkového kmene, nejstarší části mozku, v tzv. Varolově mostu (pons Varoli).

Jiný příklad: pacient prodělá konflikt vody, tekutiny nebo ekvivalentem; při plavání v oceánu mladý pacient ztrácí sílu, je blízko utonutí, ale v poslední chvíli je zachráněn. Celé měsíce se mu zdá o utonutí a nemůže se přiblížit k

vodě. Trpí rakovinou ledvin (nekrózou parenchymu) a v ledvinové tkáni (parenchymu) dochází k rozpadu buněk (nekróze), až ledvina nedokáže dále fungovat. Po letech jede pacient s rodinou na dovolenou k oceánu. Protože jeho dcera miluje vodu, přidá se k ní; tímto činem vyřeší svůj konflikt. Ve fázi hojení roste velká ledvinová cysta, buněčná augmentace. Tato cysta ztvrdne (induruje) z druhu pojivové tkáně, která pomáhá ledvině v jejím úkolu močení. A tak se dostáváme k původnímu důvodu vzniku nádoru. Tyto rakoviny či nádory nejsou v žádném případě nesmyslné, naopak, jsou něčím spíše užitečným.

Stejně jako v našem příkladu, kdy organismus spolkne velké sousto, které nedokáže strávit, vytvoří velký nádor. Není to nesmyslné, protože trávicí buňky a střevní buňky produkují velké množství trávicích šťáv, aby byl kus stravitelnější.

Stejnou inteligenci můžeme pozorovat u ledvinové cysty, která vybudovala novou velkou ledvinu, aby mohla znovu vylučovat moč. To je příčinou růstu různých buněčných nádorů, které jsme dříve nedokázali rozlišit.

Nyní je můžeme přesně rozlišit a odlišit je v mozku podle histologického utváření a konfliktů. Všechny tyto souvislosti jsou shrnuty v tomto ontogenetickém systému nádorů a ekvivalentů rakoviny.

Každá nemoc, kterou v medicíně známe, probíhá podle těchto pěti biologických zákonů. Lze je zkoumat a reprodukovat podle tohoto ontogenetického systému nádorů a nádorových ekvivalentů.

Jevy v psychice a v mozku jsou ve stejné fázi ekvivalentní, ale na organické úrovni se liší. Zde vidíme, že starý mozek řídí orgány, které v konfliktně aktivní fázi budují buněčné augmentace (proliferace, růst), zatímco velký mozek řídí orgány, které v konfliktně aktivní fázi vytvářejí díry, nekrózy a vředy. Ve fázi hojení působí opačně. Ve fázi hojení řídí starý mozek orgány, aby rozkládaly nádory pomocí speciálních mikrobů, zatímco velký mozek řídí orgány, aby vyplňovaly díry, nekrózy a vředy pomocí mikrobů, otokem.

Otázka 19 – Předpokládám, že nyní se dostáváme ke čtvrtému zákonu?

Ano, k ontogenetickému systému mikrobů.

Otázka 20 – Doktore Hamere, jakou roli hrají mikrobi ve vašem systému? Člověk v této souvislosti hodně slyší o imunitním systému.

Až dosud jsme si mysleli, že mikroby způsobují infekce. Tento názor se zdál být správný, protože mikroby se vyskytují u každé infekce. Ve skutečnosti to však není pravda. Celý imunitní systém je pouze “fata morgana”, postavená na hypotéze.

U nemocí, kterým se lze vyhnout, jsme také zapomněli nebo přehlédli první fázi, konfliktně aktivní fázi. Teprve po vyřešení konfliktu se mikroby stávají aktivními. Jsou totiž řízeny a aktivovány mozkem. NEJSOU našimi nepřáteli; pomáhají nám a pracují na uspořádání našeho organismu. Protože jsou řízeni z mozku, pomáhají po splnění svého úkolu rozkládat rakovinné nádory nebo budovat díry, nekrózy a poškození tkání z jiných skupin mozku. Jsou to naši věrní pomocníci, naši hosté! Představa imunitního systému,

armády, která bojuje proti špatným mikrobům, je prostě mylná.

Otázka č. 21 – Při tomto spojení se mi vybaví tuberkulóza plic. Jak se mohli všichni ti lidé, kteří před padesáti lety museli pobývat v sanatoriích, vyléčit z plicní TBC?

Pokud ponecháme TBC hrudního koše stranou a soustředíme se na skutečnou TBC plic, pak můžeme říci, že TBC plic byla vždy fází hojení po pokročilé rakovině plic. Tato plicní TBC byla vždy konfliktem strachu ze smrti a vždy byla řízena z našeho mozkového kmene. Nádor roste v konfliktně aktivní fázi, ale ve fázi hojení se zmenšuje prostřednictvím tuberkulózních houbových bakterií, pokud jsou některé z těchto bakterií přítomny. Ty se pak vykašlou, často s krvavým hlenem zvaným expektorace, což je to, co lidi děsilo a vyvolávalo nový strach ze smrti. Lze poznat, že šlo o začarovaný kruh.

U zvířat to funguje přesně podle vzoru; plicní nádory se vykašlou a zůstanou po nich dutiny, které umožňují lepší dýchání než předtím; ale pokud chybí tuberkulózní houbovité bakterie, zůstanou v plicích kulaté léze.

Dnes, po všech těch desetiletích, stále nacházíme některé staré plicní léze, i když jsou neaktivní, protože již nemohou růst. V dřívějších dobách jsme viděli dutiny, prázdné tuberkulomy, protože všude byly tuberkulózní houbovité bakterie.

Otázka 22 – Můžete nám říci něco o 5. biologickém zákonu?

Pátý biologický přírodní zákon je skutečnou kvintesencí předchozích čtyř zákonů. Tato kvintesence obsahuje nejen předchozí přísně vědecké zákony, ale otevírá i novou dimenzi. Je to takříkajíc duše Germánské Nové Medicíny. Abychom udělali další krok; tento pátý přírodní zákon nám jedním krokem umožňuje propojit vědecká fakta s tím, co jsme dříve považovali za něco transcendentálního, nadpřirozeného, parapsychologického nebo vysvětlitelného pouze náboženstvím, za něco, co cítíme a prožíváme, ale pro co nebylo ve vědeckých modelech myšlení místo. Tento zákon nám dává srozumitelné spojení s vesmírem, který nás obklopuje a jehož jsme součástí.

V podstatě každou nemoc je třeba chápat jako evolučně smysluplný biologický program přírody. Jinými slovy, každá nemoc představuje specifický program, který řeší výjimečný, nepředvídaný biologický konflikt. Jde o nový způsob pohledu na nemoc jako na významný biologický program přírody.

Nyní můžeme poprvé vidět a pochopit nejen to, že existuje přírodní řád, ale že každý jednotlivý proces v přírodě má význam s ohledem na vše, co existuje.

Otázka 23 – Doktore Hamere, možná bychom mohli přejít k praktické terapii konfliktů. Je konverzační terapie vaším prvním krokem?

Ne tak docela. Nepotřebujeme konverzační terapii, jak se používá v psychoterapii, ale o problému samozřejmě musíme mluvit. Podívejme se znovu na zvířecí říši. Zvíře může přežít jen díky skutečnému řešení konfliktů. Srnec bude schopen přežít jen tehdy, když získá zpět své území. Zvířecí matka okradená o své mládě může přežít jen tehdy, když své mládě získá zpět. Matka příroda má zabudovaný prostředek, aby matka rychle získala nového potomka a

vyřešila svůj konflikt.

Své konflikty bychom měli řešit stejně prakticky a realisticky jako zvířata. Muž, kterého opustila žena, musí buď získat svou ženu zpět, nebo si pořídit jinou ženu. Jelen potřebuje zpět své území nebo jiné území. Trvalé řešení je tím nejlepším řešením.

Pokud to nejde, zkusíme jako druhou možnost terapii rozhovorem. Tradiční terapie, která se dosud používala, byla: “Vezměte si prášky na uklidnění, abyste se uklidnil”.

Matka příroda nevytvořila tuto stresovou fázi bezúčelně, protože jen díky stresu bude jedinec schopen vyřešit svůj konflikt. Tento stres musí být aktivován, aby pacient měl možnost svůj konflikt vyřešit. Kdybyste jelenovi podali uklidňující prostředky, nebyl by schopen bojovat a získat zpět své území; místo toho by byl ochromen z boje proti jakémukoli vetřelci.

V psychiatrii lze pozorovat, jak pacienti, kterým byla podána sedativa, často chronicky onemocní. Jejich přirozená schopnost řešit konflikty jim byla odebrána, což má za následek, že někteří z nich musí zbytek života prožít na psychiatrických odděleních.

Otázka 24 – Doktore Hamere, jak lze terapeuticky pracovat s pěti biologickými zákony, které jste objevil?

Musíme si představit, že pacient má tři úrovně: psychiku, mozek a orgán, které dohromady tvoří organismus. O nové terapii bychom měli uvažovat z hlediska těchto tří úrovní nebo jako o jejich rozšíření.

Především je třeba najít DHS (konfliktní šok) a obsah konfliktu pokud možno na všech třech úrovních a to je třeba dělat velmi svědomitě a pečlivě. Je třeba vzít v úvahu, zda je pacient pravák nebo levák, aby se zjistilo, na které z obou mozkových hemisfér pacient pracuje. Musíme zjistit hormonální situaci: je pacientka pohlavně zralá, nebo je těhotná? Užívá antikoncepční pilulky (které způsobují zablokování produkce hormonů ve vaječnících), nebo je v menopauze? Totéž platí pro muže: vlivem hormonálních změn se mění strana mozku, na které pacient pracuje. Takže žena, která bere pilulky, bude reagovat mužským způsobem, s mužskými charakteristikami; žena, která bere antikoncepční pilulky, bude mít teritoriální konflikt, když od ní její muž odejde, odejde z jejího teritoria.

Konflikt nehledáme jen na úrovni psychiky, je třeba ho lokalizovat přesně v mozku podle fáze konfliktu, ve které se nacházíme v okamžiku anamnézy (pacientova výpověď o jeho minulé historii) a vyšetření. HH v mozku musí přesně odpovídat rakovinovému onemocnění orgánu. Každá specifická lokalizace v mozku náleží zcela konkrétnímu orgánu v těle nebo naopak. Konflikt je třeba řešit počínaje psychickou úrovní, protože základem konfliktu je skutečný problém.

Dítě matky, které mělo nehodu, se musí znovu uzdravit. Člověk, který měl teritoriální konflikt, protože přišel o práci, si musí najít jinou práci nebo teritorium, odejít do důchodu, vstoupit do nějakého klubu nebo se věnovat

nějakému koníčku. Každý konflikt má mnoho možných řešení. V přírodě jsou řešení zabudována. Například když byla ovce okradena o jehně, vyřešila svůj konflikt tím, že donosila další jehně. Také u lidí má těhotenství od třetího měsíce absolutní přednost – žádná rakovina nemůže pokračovat v růstu, protože těhotenství má absolutní přednost.

Nejvíce komplikací zažíváme na úrovni mozku, kdy se rozvíjí otok jako známka fáze hojení. Tlak v mozku pacienta je třeba hlídat, aby neupadl do kómatu. V lehčích případech může v této fázi pomoci káva, čaj, dextropur, vitamin C, Coca Cola nebo ledový obklad. V těžších případech se dnes rozhodujeme pro kortizon (v kompatibilní zpomalovací formě). Kortizon rakovinu neléčí, používá se pouze jako symptomatický lék proti mozkovým a organickým edémům ve fázi hojení, podobně jako při bolestech kostí, které se dějí prostřednictvím otoků kůže kostí. V těžkých případech by pacienti měli přijímat málo tekutin, držet hlavu nahoře a vyhýbat se přímému slunečnímu záření. V případě bočního edému by se nemělo na této straně ležet.

Na organické úrovni bylo vždy vyříznuto to, co lékaři považovali za nádor, ať už ve fázi aktivního konfliktu, nebo ve fázi hojení. Na této úrovni máme nyní novou perspektivu do budoucna. Pokud byl konflikt vyřešen, stane se operování nebo ozařování spíše výjimkou než pravidlem a to pouze tehdy, pokud růst pacienta mechanicky obtěžuje, například při velké ledvinové cystě nebo velkém zvětšení sleziny, které vzniklo po nekróze sleziny ve fázi hojení. (Nekróza sleziny byla organickým projevem konfliktu krvácení a poranění se sníženým počtem trombocytů (krevních destiček) v aktivní fázi konfliktu).

To znamená, že musíme znovu zamíchat kartami. S našimi znalostmi Germánské Nové Medicíny musíme zvážit: co se ještě musí udělat, co má smysl a co už by se dělat nemělo. Pokud má dnes pacient na výběr, zda si nechá operovat střevní nádor, když ví, že konflikt byl vyřešen a nádor už s velkou pravděpodobností nikdy neporoste, řekne v 99,9 % případů: “Pane doktore, pokud mě to nebude v příštích třiceti nebo čtyřiceti letech dráždit, tak to risknu; nechte to tam, kde to je.”

Otázka 25 – Doktore Hamere, mohl byste vysvětlit, proč se IRC nazývá “železný” zákon?

Říká se mu “železný”, protože je to biologický zákon. Skutečnost, že dítě musí mít vždy otce a matku, je příkladem biologického zákona; vždy musí být dva účastníci, aby vzniklo dítě. V Germánské Nové Medicíně existuje pět biologických zákonů:

- IRC (železné pravidlo rakoviny)
- dvě fáze všech nemocí
- ontogenetický systém nádorů a rakovině ekvivalentních onemocnění
- ontogeneticky závislý systém mikrobů
- pochopení každé tzv. nemoci, která se řídí zákonem jedinečného přírodního programu a zároveň je plná významu
- Psychické programy. Při řešení konfliktu se určitý program aktivuje a terapie následuje automaticky; pokud však pacient není schopen konflikt vyřešit, podle těchto biologických zákonů program nepokračuje a jedinec

zemře. Tento přísný zákon je důvodem, proč se mu říká “železné pravidlo rakoviny”.

Otázka 26 – Doktore Hamere, jaký časový faktor lze očekávat, zejména s ohledem na komplikace, které lze očekávat ve fázi hojení?

Pacient se přirozeně zeptá lékaře, jak dlouho bude trvat, než se jeho nemoc vyléčí. Pokud člověk pracuje pečlivě a zjistí DHS i dobu, kterou trvalo, než se konflikt vyřešil, pak je možné vypočítat, jak dlouho konflikt trval. Při dobré anamnéze lze také zjistit, jak silná byla intenzita obsahu konfliktu. Z této doby trvání a intenzity je možné odhadnout konfliktní masu.

Epileptická nebo epileptoidní krize v rámci fáze hojení. Tyto komplikace je třeba znát, protože někdy mohou vést až ke smrti. Tyto životy však můžeme zachránit tím, že se připravíme na potlačení některých komplikací ve fázi hojení pomocí léků, zejména kortizonu.

Nejdůležitějším faktorem při tom všem je, aby pacient znal komplikace a měl naprostou důvěru, že lékař rozumí celému průběhu nemoci, protože jen tak bude mít k nemoci zcela jiný a uvolněný postoj. Lékař si bude vědom konfliktně aktivní fáze a fáze konfliktolýzy (fáze hojení po vyřešení konfliktu, pozn. překl.) a bude schopen smysluplně usměrnit průběh terapie v závislosti na situaci nebo okolnostech. Díky tomu bude mezi pacientem a lékařem vybudována velká důvěra.

Bude méně pravděpodobné, že pacient zpanikaří, když mu lékař řekne, že má hnisavou angínu. Co je to hnisavá angína? Jedná se o fázi hojení po adenokarcinomu mandlí. Lékaři rozšířili praxi odebírání vzorků z mandlí pacienta. Lékař pak pacientovi sdělí, že má karcinom mandlí, což je sice pravda, ale pravděpodobným výsledkem bude, že pacient propadne totální panice. Tato panika může mít na svědomí nový konfliktní šok – například strach z rakoviny nebo smrtelnou paniku -, který vyvolá novou rakovinu, jež na první pohled potvrdí lékařovu první diagnózu.

Otázka 27 – Doktore Hamere, chcete říci, že metastázy neexistují?

Rozhodně! To, co vidí neznalý lékař, je nová rakovina a ze své diagnózy a prognózy způsobí pacientovi nový konfliktní šok. Pohádka o metastázách je pohádkou o neznámé a neprokázané hypotéze. Žádný vědec nikdy neviděl rakovinné buňky v arteriální krvi pacienta s rakovinou, tedy tam, kde bychom je našli, kdyby plavaly v periferních částech těla.

Otázka č. 28 – Doktore Hamere, jakou roli hrají karcinogenní látky a může zdravá výživa zabránit rakovině nebo jí bránit?

Karcinogenní látky neexistují! Vědci prováděli pokusy na mnoha zvířatech a nikdy nenašli nic, co by způsobovalo rakovinu. Byl proveden idiotský pokus s krysami, kdy se krysám po celý rok stříkal do nosu koncentrovaný formaldehyd, látka, které by se normálně vyhnuly. Tato ubohá zvířata dostala rakovinu nosní sliznice. Nedostala ji z formaldehydu, ale proto, že formaldehyd nesnesla, takže skončila s DHS – biologickým konfliktem NECHTĚNÍ CÍTIT tuto

látku!

Otázka 29 – Jaké nebezpečí představuje radioaktivní záření?

Radioaktivní záření způsobené havárií v Černobylu nevybíravě ničí tělesné buňky, zejména primitivní buňky a buňky kostní dřeně, protože ty mají přirozeně největší rychlost dělení. Pokud dojde k poškození kostní dřeně, kde se tvoří krev a tělo se stihne uzdravit, pak se objeví leukémie, která je v zásadě stejná jako leukémie ve fázi hojení po rakovině kostí. DHS pro rakovinu kostí je "jsem bezcenný". Abychom byli důslední, musíme říci, že krevní příznaky leukémie jsou nespecifické a to nejen u rakoviny, ale u každého hojení kostní dřeně. Skutečnost, že sotva jediný pacient přežil leukémii, je způsobena neznalostí lékařů, kteří podávají chemoterapii a/nebo radioterapii až do vyčerpání stávající kostní dřeně. Je to přesný opak toho, co je potřeba. Stručně řečeno, radioaktivní záření je špatné; zabíjí buňky, ale nevytváří rakovinu, protože rakovina může začít pouze z mozku.

Otázka 30 – A co zdravá výživa?

Představa, že zdravá výživa může zabránit rakovině, je také nesmysl. Zdravý a dobře živený jedinec, ať už člověk nebo zvíře, bude přirozeně méně podléhat nejrůznějším konfliktům, stejně jako bohatí, kteří mají desetkrát menší pravděpodobnost, že onemocní rakovinou, než chudí, protože mohou tolik konfliktů řešit šekovou knížkou.

Otázka 31 – Doktore Hamere, jaký význam má v Germánské Nové Medicíně bolest? V současné době je brána jako negativní znamení.

Ano, bolest je obzvláště obtížný problém. Máme různé skupiny bolestí: bolest v aktivní fázi konfliktu, jako například při angině pectoris nebo žaludečním vředu, a bolest ve fázi hojení, která je způsobena otokem, edémem nebo tvorbou jizvy. Bolest v konfliktní aktivní fázi angíny pectoris zmizí v okamžiku, kdy je konflikt vyřešen. Tuto bolest lze řešit na psychické úrovni.

Samozřejmě se o tom ví. Je však pohodlnější zaujmout dogmatické stanovisko, že bolest je začátek konce a že nezbývá nic jiného než utrpení hned zkrátit. Vlastní přirozené uzdravování těla se prostě ignoruje, takže rakovina zůstává smrtelnou nemocí pro neznalého pacienta, který se nechá zmanipulovat.

Otázka 32 – Jak byste shrnul význam Germánské Nové Medicíny; v čem spočívá její podstata?

Germánská Nová medicína je naprostým zvratem současné "hypotetické medicíny". Tato medicína potřebuje 500 až 1 000 hypotéz a asi 1 000 hypotéz navíc, protože se svou sbírkou faktů neumí nic jiného než pracovat statisticky.

Otázka 33 – Doktore Hamere, co znamená název "Odkaz Germánské Nové Medicíny"?

Domnívám se, že poznatky Germánské Nové Medicíny jsou odkazem mého zemřelého syna Dirka. Jeho smrtí jsem sám onemocněl rakovinou. S upřímným srdcem mám autoritu tento odkaz předat všem nemocným, aby s pomocí Germánské Nové Medicíny mohli pochopit svou nemoc, překonat ji a získat zpět své zdraví.

Další texty ke studiu:

GNM: Výňatky ze Souhrnu Nové Medicíny, Dr. med. Ryke Geerd Hamer

Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer: Germánská Nová Medicína®

GNM: PĚT BIOLOGICKÝCH ZÁKONŮ NOVÉ MEDICÍNY

GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® (GNM)